

недавно захванахъ работа.—Прѣзъ тѣзи 25 години азъ се трудихъ доколкото ми позволяваха силитѣ да бжда полезенъ на младежъта, съ ръководението на възпитанието и образованието на която бѣхъ се нагърбилъ. Въ тази толкова тържественна за мене минута азъ съ чувство на особено доволство чувамъ отъ Васъ—другари—най-компетентнитѣ въ случая—оцѣнката на дѣйността ми, която вие тѣй снисходително квалифицирате като дѣйностъ, увѣнчала се съ „успѣхъ“. Приимете, високоуважаеми другари, моята най-искренна, отъ дълбочината на сърдцето ми излизаща благодарностъ за тази морална награда, която ми давате чрѣзъ тази си оцѣнка на дѣйността ми.

Другари,

Съ особено доволство азъ изслушахъ и думитѣ, съ които Вие опрѣдѣляте моитѣ отношения спрямо Васъ, защото тѣзи Ви думи идатъ да ме увѣрятъ, че въ това отношение азъ съмъ билъ честитъ да вървя, тъкмо по този пжтъ, по който съмъ билъ длъженъ да вървя за по-успѣшното и благополучно постигане цѣлитѣ на гимназията. Свещена длъжностъ, обаче, ми е да прибавя, че пълната и задушевната колегиалностъ, които тѣй щастливо сж съществували между васъ отъ една страна и между васъ и лично мене отъ друга, се дължатъ прѣди всичко на вашата висока интелигентностъ, на вашата горѣща любовъ и искренна прѣданностъ къмъ възпитанието и образованието на младежъта и на онази чисто другарска снисходителностъ, съ която вие винаги сте се отнасяли къмъ мене.

Дълга ви, другари, и вѣчно ще ви дължа най-голѣма благодарностъ за честъта, която ми направихте, като уредихте днешното празненство въ моя честь. Отъ душа и всесърдце моля Всевишния да дарува на всички ни тука събрани здраве, щастливъ живогъ и любещи сърца за много и много години.

Високо цѣня привѣтствието на г-да абитуриентитѣ, отправено ми чрѣзъ другаря имъ—г-на Якима Димчевъ. Прѣдъ прага на обществения имъ животъ азъ имъ благопожелавамъ пълно благоразумие, трудолюбие и честно изпълнение на всичкитѣ си задължения. За честитъ ще се считамъ, ако доживѣя до такава минута, когато единъ — който и да било отъ тѣхъ — првъ ще изпъкне на общественото поприще. Стократно по-честитъ ще бжда, когато видя и чуя, че моитѣ обични ученици съ успѣхъ работятъ като обществени дѣйци и държавни слу-